

TERMINOLOŠKO SVETOVANJE MED TEORIJO IN PRAKSO

Mojca Žagar Karer

Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša, ZRC SAZU, Ljubljana

UDK 811.163.6'374.26

Prispevek obravnava terminološko svetovanje, ki poteka v različnih oblikah. V prvem delu opozori na nekaj osnovnih vprašanj, ki zadevajo naravo terminologije, v drugem delu pa sta opisana dva terminološka problema, ki smo ju v zadnjem času obravnavali v Sekciji za terminološke slovarje Inštituta za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU. Prvi je z vojaškega področja, drugi pa s področja andragogike.

terminologija, terminološko svetovanje, vojaška terminologija, andragoška terminologija

The paper deals with the offering of terminological advice, which is carried out in different ways. First, some basic questions dealing with the nature of terminology are highlighted. Then two examples that have been discussed recently in the Section for terminological dictionaries at the Fran Ramovš Slovene Language Institute are described: from the military field and the field of andragogy.

terminology, advising on terminology, military terminology, andragogical terminology

1 Uvod

Hiter napredek znanosti prinaša vedno nove pojme in te pojme je treba poimenovati in uskladiti starejša, že uveljavljena poimenovanja z novimi. Zelo pomembno je, da je pred poimenovanjem jasno, za kakšen pojem gre in kje je njegovo mesto v pojmovnem sistemu stroke: »Za terminologijo /.../ je ukvarjanje s pojmi nujna predstopnja ukvarjanju s termini, saj dobra strukturiranost znanja na nekem področju pripomore k poimenovalni učinkovitosti« (Vintar 2008: 34). Urejen poimenovalni sistem stroke pa je bistven za učinkovito komunikacijo med strokovnjaki. Strokovnjaki se pri svojem delu pogosto srečujejo s termino-

loškimi problemi, pri katerih jim lahko pomagajo jezikoslovci, zlasti tisti, ki se ukvarjajo s terminologijo. Poleg strokovnjakov so pomembna skupina uporabnikov terminologije tudi prevajalci, ki ob prevajanju strokovnih besedil pogosto opravljajo še terminološko delo.¹

Terminološko svetovanje ni omejeno le na nekaj institucij, saj poteka na različnih ravneh, npr. v obliki jezikovnih kotičkov v strokovnih revijah (Pravna praksa), spletnih jezikovnih svetovalnic (ŠUSS),² sistemov pomoči za prevajalce v EU (načrtovani nacionalni mehanizem za potrjevanje terminologije EU),³ pa tudi v vprašanji strokovnjakov po telefonu ali elektronski pošti, pri lektoriranju, mentorskem

¹ Za prevajalce, ki imajo sami dovolj jezikoslovnega znanja, je pri terminoloških problemih bolj kot pomoč jezikoslovcev dragocena pomoč področnih strokovnjakov.

² ŠUSS najdemo na spletnem naslovu <<http://www2.arnes.si/~lmarus/suss/index.html>>.

³ Predlog za vzpostavitev nacionalnega mehanizma za potrjevanje terminologije EU je dostopen na spletnem naslovu <http://www.svrez.gov.si/si/dejavnosti/koordinacija_evropskih_zadev/jezikovna_vprasanja/jezikovna_vprasanja/>.

delu itn. Jezikoslovce strokovnjaki pogosto sprašujejo za nasvete v zvezi s terminologijo – večinoma bi radi izvedeli, kaj je »prav«, oziroma kateri termin je »pravilen«. Odgovor je ponavadi bolj zapleten in nikakor ne enoumen. Zato bomo v prispevku najprej obravnavali nekaj osnovnih vprašanj, ki zadevajo naravo terminologije. Kaj sploh je termin? Katere so njegove glavne značilnosti? Ali veljajo za vse stroke? Nato bomo opisali dva terminološka primera, ki smo ju v zadnjem času obravnavali v Sekciji za terminološke slovarje Inštituta za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU.

2 Termini in njihove značilnosti

Z vidika terminološke vede so termini jezikovna poimenovanja pojmov, ki so del pojmovnega sistema stroke. Termini se od splošnih leksemov razlikujejo po tem, da označujejo pojme, ki se nanašajo na posebno strokovno področje, in da jih uporabljajo predvsem strokovnjaki pri strokovni komunikaciji.⁴ Za razliko od splošne leksike, ki »je nastajala /.../ z govorno prakso določene jezikovne skupnosti« (Leder-Mancini 1984: 83), terminološka leksika nastaja in se razvija z dogovorom.⁵ Zato terminološka veda – za razliko od leksikologije, ki ima praviloma opisovalni pristop –, zagovarja usklajeno, dogovorno nastajanje in razvoj terminologije.

Različni avtorji (Poštolková idr. 1983: 62–84, Masár 1991: 37–58, Gorjanc 1996: 252–254, Vidovič Muha 2000: 116–119 ...) terminom pripisujejo številne lastnosti. Kot najpomembnejša načela lahko izpostavimo ustaljenost, ki omogoča trdnost terminološkega sistema, jezikovnosistemsko ustreznost, ki omogoča vključitev termina v sistem jezika kot celote, na izrazni ravni pa tvorjenje novih poimenovanj, in gospodarnost, ki daje prednost krajšim oz. enobesednim izrazom. Druge pomembne

značilnosti terminov so še neodvisnost termina od besedilnih in pragmatičnih okoliščin, nezmožnost izražanja konotativnega pomena, enopomenskost, pomenska predvidljivost itn. Pri tem gre seveda za idealiziran opis, saj termini v praksi pogosto ne izpolnjujejo vseh zahtev.

O težavah, ki se pojavljajo pri praktičnem terminološkem delu, pišeta Hudeček in Mihajlčević (v tisku). Navajata devet splošnih terminoloških načel, ki naj bi se jih držali strokovnjaki: domači termini imajo prednost pred tujimi;⁶ termini latinsko-grškega porekla imajo prednost pred prevzetimi iz sodobnih jezikov; prednost ima v stroki bolj sprejet termin; termin mora biti jezikovnosistemsko ustrezen; krajši termin ima prednost pred daljšim; prednost ima tisti termin, iz katerega je mogoče tvoriti izpeljanke; izogibati se je treba večpomenskosti termina; termina ni dovoljeno zamenjati brez dobrega razloga; prednost ima termin, ki ustreza pojmovnemu sistemu stroke. Ob tem ugotavljata, da se mora terminolog pogosto odločiti, kateremu načelu bo dal prednost. Tako avtorici v primeru, da je termin, prevzet iz tujega jezika, krajši od (izvorno) hrvaškega termina, kljub temu dajeta prednost domačemu terminu. Odločitev, katera načela bodo imela prednost v konkretnem primeru, je torej odvisna tudi od subjektivne odločitve.

Upoštevati je treba, da so terminološki sistemi bolj ali manj trdni in da so med različnimi vedami velike razlike. Machová (1995: 144) vede in njihove termine deli na dve skupini. V prvi je večina naravoslovnih in tehniških ved, za katere so značilni t. i. preskriptivni termini, v drugi skupini pa so zlasti humanistične vede, za katere so značilni t. i. psevdopreskriptivni termini. Avtorica opozarja, da se psevdopreskriptivni termini razlikujejo od preskriptivnih terminov. Psevdopreskriptivni termini namreč

4 Meje sicer niso povsem neprepustne in zaradi procesa determinologizacije (glej še opombo 10) se vse več terminov pojavlja tudi v splošnih besedilih.

5 Seveda gre za idealizacijo, stanje po strokah je namreč zelo različno, v nekaterih strokovnjaki relativno uspešno usklajujejo in usmerjajo rabo terminologije, v drugih precej manj ali pa sploh ne.

6 Problematika domače oz. prevzete terminologije (in leksike nasploh) je v nekaterih jezikovnih okoljih bolj izpostavljena kot v drugih, za angleščino recimo to načelo ni relevantno.

pogosto niso enopomenski, ustaljeni, jezikovnosistemski, gospodarni, neodvisni od besedila itn., zato jih je treba obravnavati drugače, veliko težje jih je tudi normirati.⁷

2.1 Terminološko svetovanje

Pri terminološkem svetovanju jezikoslovci poskušamo pomagati strokovnjaku, da bi čim ustrežnejše, tj. v skladu s pravili terminološke vede, poimenoval novi pojem ali izbral najustreznejše poimenovanje med že obstoječimi. Pri tem si pomagamo zlasti z ustreznimi terminološkimi slovarji, standardi in specializiranimi korpusi. Informacije, ki jih najdemo v terminoloških slovarjih in standardih, so relativno zanesljive, saj so jih pripravili področni strokovnjaki in so praviloma plod dogovora. Povsem drugačen tip jezikovnega vira so specializirani korpusi, ki prinašajo podatke o realni rabi termina v stroki, kar je pri terminološkem svetovanju zelo pomemben podatek,⁸ poudarimo pa, da je pri uporabi specializiranega korpusa podatke treba ustrezno interpretirati.⁹ V idealnem primeru se ti viri dopolnjujejo, a se pogosto zgodi, da stroka, katere termin nas zanima, nima urejene terminologije, vsaj ne v hitro dostopni obliki. V takih primerih si lahko pomagamo tudi s splošnimi slovarji in korpusi, a se je treba zavedati, da podatki iz teh virov pogosto niso relevantni za terminologijo, saj se (lahko) raba termina v splošnem jeziku razlikuje od rabe v strokovnem.¹⁰

Slovenski strokovnjaki se najpogosteje znajdejo v zadregi pri prevajanju terminov iz angleščine v slovenščino. S terminološkega vidika pravzaprav ne prevajamo termina iz angleščine, ampak pojmu pripišemo izrazno podobo v slovenščini (ali izberemo eno od tistih, ki za isti pojem že obstajajo). Zato je pri tem treba izpostaviti jezikovnosistemsko ustreznost termina in ustrezno umestitev novega termina v poimenovalni sistem stroke.

2.1.1 Terminološko svetovanje v praksi

V nadaljevanju prispevka se bomo posvetili terminološkemu svetovanju, ki ga občasno opravljamo tudi v Sekciji za terminološke slovarje Inštituta za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU. Sodelavci sekcije se sicer ukvarjamo z urejanjem terminoloških slovarjev različnih strokovnih področij, pa tudi s splošno terminološko teorijo. Ogleдали si bomo dva primera, v prvem gre za termin s področja vojaške terminologije, v drugem pa za termin s področja andragoške terminologije.

2.1.1.1 Transformacija : preoblikovanje : preobrazba : predrugачitev

Vprašanje iz vojaške terminologije nam je postavil sodelavec Slovenske vojske, ki se ukvarja s prevajanjem vojaških strokovnih besedil in ob tem nastajajočim angleško-slovenskim terminološkim slovarjem. Težava se je pojavila pri

7 V splošnem velja, da je za družboslovne vede in humanistiko primernejši opisovalni pristop. Za predstavitev opisovalno naravnane terminološkega dela v družboslovnih znanostih glej npr. Riggs, Mälkäiä, Budin (1997: 184–196).

8 Zaradi pomanjkanja specializiranih korpusov smo pri podatkih o rabi pogosto odvisni od mnenja strokovnjakov, ki ni vedno zanesljivo, in od rezultatov iskanja po spletu, za katere prav tako ni zagotovila, da odražajo pravo stanje rabe termina v stroki. S kvalitetnimi specializiranimi korpusi bi bilo torej terminološko svetovanje oprto na bolj objektivne podatke o rabi termina.

9 O interpretaciji korpusnih podatkov glej npr. Teubert (2005/1999: 108), Gorjanc (2003: 20) idr. O uporabi korpusov v terminografiji glej npr. Logar in Vintar (2008: 3–17).

10 Seveda ni z uporabo terminov v splošnem jeziku nič narobe, nasprotno, determinologizacija, tj. proces prehajanja terminov v splošna besedila oz. besedila, namenjena najširšemu naslovniku, je pogost in običajen pojav, povezan z razvojem sodobne družbe. Termini, ki preidejo v splošni jezik, se sčasoma začnejo obnašati kot splošni leksemi, kar pomeni, da so podvrženi različnim pomenskim prenosom, da lahko dobijo tudi povsem nove pomene, se frazeologizirajo ipd. Zato ti podatki pogosto niso ustrezni, če nas zanima, kako se termin uporablja v strokovnem jeziku.

angleškem terminu *transformation*,¹¹ ki bi ga prevajalci radi dosledno prevajali kot *preoblikovanje*, nekateri vojaški strokovnjaki pa menijo, da je primernejši izraz *transformacija*. Da bi bila zmeda še večja, nekateri strokovnjaki trdijo, da obstaja razlika med *preoblikovanjem* in *transformacijo* (pri čemer so mnenja o tem, kakšna naj bi bila ta razlika, različna), drugim se zdi boljši izraz *preobrazba*, nekateri pa celo predlagajo nov termin *predružačitev*.

S stališča terminološke vede je bistveno, da se problem najprej reši na pojmovni ravni. Če gre za dva različna pojma, sta primerna oba izraza, *transformacija* in *preoblikovanje*,¹² vendar morajo biti v tem primeru razločevalne značilnosti obeh pojmov jasno razvidne. Problem na pojmovni ravni lahko rešijo le strokovnjaki z dogovorom. Ker pa tega dogovora očitno (še) ni, sklepamo, da gre kljub vsemu za en pojem z več poimenovanji.¹³ Temu se v terminologiji poskušamo izogniti, saj se s tem ustvarja poimenovalna zmeda. S stališča gospodarnosti in jezikovnosistemskosti so primerni vsi obstoječi izrazi (*preoblikovanje*, *transformacija*, *preobrazba* in *predružačitev*), vendar pa je treba upoštevati tudi merilo ustaljenosti – zato smo preverili rabo teh izrazov v specializiranem korpusu, tj. v Korpusu slovenskega vojaškega jezika Grizold.¹⁴ *Preoblikovanje* se pojavi 741-krat, *transformacija* pa le 65-krat. Na drugi strani se *preobrazba* v korpusu pojavi 74-krat, *predružačitev* pa se sploh ne pojavi.¹⁵ Izraz *predružačitev* bi torej prišel v poštev le, če bi namenoma hoteli

izbrati izraz, ki ni obremenjen z dosedanjo rabo v stroki. V praksi pa se pogosteje izbere en od že obstoječih izrazov – če je tudi sicer ustrezen, seveda tisti, ki ga uporablja največ strokovnjakov.¹⁶ S terminološkega vidika je torej priporočljivo, da se raba poenoti, pri čemer se zdi najprimernejši termin *preoblikovanje*, saj je v strokovnih besedilih najpogostejši in zaenkrat ni razloga, da bi ga zamenjevali s *transformacijo* ali *preobrazbo*.

2.1.1.2 Aformalno učenje : informalno učenje : priložnostno učenje : naključno učenje

Na nas se je obrnil strokovnjak, ki se ukvarja z andragogiko, natančneje z vseživljenjskim učenjem. Težave so nastale pri pojmu, ki označuje učenje, ki ni namenjeno pridobivanju formalnega izkaza (spričevalo, diploma itn.), ampak zadovoljitvi drugih izobraževalnih potreb in/ali interesov tistega, ki se izobražuje in ima pri tem najnižjo stopnjo namembnosti in formaliziranosti. Angleški termin je *informal learning*, v slovenščini pa so trenutno v uporabi kar štirje izrazi: *naključno učenje*, *priložnostno učenje*, *informalno učenje* in *aformalno učenje*.¹⁷ Strokovnjak, ki je želel naše mnenje, se zavzema za to, da bi izraz *informalno učenje*, ki se v stroki uporablja najpogosteje, zamenjali z izrazom *aformalno učenje*, ki se mu zdi primernejši, kar utemeljuje s pomensko razliko med predpono *in-* (nasprotje, zanikanje tega, kar je pomen besede) in *a-* (odsotnost tega, kar je pomen osnovne besede).

11 Gre za redefiniranje pristopov k vojskovanju v času, ko nekonvencionalne grožnje vedno bolj nadomeščajo predvidljive grožnje iz obdobja hladne vojne.

12 Izraza se sicer razlikujeta po izvoru – *transformacija* je latinskega izvora (v slovensko vojaško terminologijo je prišla iz angleške vojaške terminologije), *preoblikovanje* pa ni prevzeta beseda.

13 Ker gre za novejši pojem, si z obstoječimi vojaškimi terminološkimi slovarji ne moremo pomagati.

14 Korpus slovenskega vojaškega jezika Grizold najdemo na spletnem naslovu <<http://ksvjg.fdv.uni-lj.si>>.

15 Po pregledu konkordanc se izkaže, da se vsi trije izrazi, ki smo jih našli v korpusu, pogosto uporabljajo v enakih ali podobnih besednih zvezah (npr. *preoblikovanje* oboroženih sil, *transformacija* Slovenske vojske, *preobrazba* naših oboroženih sil).

16 Kot smo že opozorili, je za ugotavljanje pogostosti rabe najbolj primeren specializirani korpus, ki smo ga v tem primeru s pridom uporabili.

17 Opozarjamo, da tega pojma ne smemo zamenjevati s pojmom *neformalno učenje* (ang. *non-formal learning*), ki je v stroki že ustaljen termin in je nadpomenka pojma, ki ga obravnavamo.

Pri svetovanju si ne moremo pomagati z andragoškim terminološkim slovarjem, ker ta ne obstaja, poleg tega pa gre za termin, o katerem v stroki še ni dogovora. Prav tako ne obstaja specializirani korpus andragogike.¹⁸ Tudi v tem primeru je osnovni problem na pojmovni ravni. Strokovnjak, ki se je obrnil na nas, trdi, da gre za dva različna pojma, tj. *naključno/priložnostno učenje* in *informalno/aformalno učenje*, saj naj bi bilo *informalno/aformalno učenje* za razliko od *naključnega/priložnostnega učenja* vsaj deloma namembno. Nasprotno nekateri drugi andragoški strokovnjaki menijo, da gre le za en pojem in da je primerneje ohraniti najpogosteje rabljen termin, tj. *informalno učenje*, če pa ga je že treba zamenjati, se nagibajo k izrazu domačega izvora, tj. *naključno učenje* ali *priložnostno učenje*. O tem, ali gre za en pojem ali za dva različna pojma, morajo seveda odločiti strokovnjaki.

Za potrebe tega prispevka predpostavimo, da gre za dva različna pojma. Vsekakor je v paru *naključno/priložnostno učenje* smiselno izbrati eno varianto. V splošnem jeziku pridevnika *naključen* in *priložnosten* nista čisti sopomenki, čeprav sta si po pomenu zelo blizu – *naključen* je bolj povezan z nepričakovanimi, med seboj nepovezanimi dejanji, dejstvi, medtem ko je *priložnosten* bolj povezan s posledicami ugodnih okoliščin. Ta pomenska razlika, o kateri se lahko poučimo iz SSKJ, je za terminologijo pomembna v smislu izpostavljanja bistvenih značilnosti pojma – je torej tovrstno učenje bolj naključno ali bolj priložnostno? V skladu s tem se lahko strokovnjaki odločijo, katera varianta je ustrežnejša. V paru *informalno/aformalno učenje* dajemo prednost bolj uveljavljenemu poimenovanju *informalno učenje*,¹⁹ saj ni nobene

potrebe, da bi predpono *in-*, ki izraža nikalnost, zamenjali z predpono *a-*, ki izraža odsotnost (obe sta latinskega izvora), saj pomenska razlika s terminološkega stališča ni tako bistvena, da bi upravičila uvedbo novega izraza.

3 Zaključek

V prispevku smo ugotavljali, da terminološki problemi niso le poimenovalne narave, ampak lahko neuskkljenost obstaja tudi na pojmovni ravni. Šele ko so pojmi med seboj jasno razmejeni, je smiselno preiti na poimenovalno raven. Tu je aktualen problem nedostopnosti oz. neobstoja terminoloških virov za mnoga strokovna področja (npr. andragogika), kar gotovo vpliva tudi na neuskkljenost terminologije, ki je za strokovnjake očitno moteča. Pri terminološkem svetovanju torej opozarjamo na morebitne pojmovne nedoslednosti, na poimenovalni ravni pa poskušamo najti kompromis med najpomembnejšimi terminološkimi načeli, tj. med ustaljenostjo, gospodarnostjo in jezikovnosistemsko ustreznostjo.

Literatura in viri

- GORJANC, Vojko, 1996: Terminologija novejših naravoslovno-tehničnih strok (ob primeru računalništva in jedrske fizike). Vidovič Muha, Ada (ur.): *Jezik in čas*. Ljubljana: Znanstveni inštitut Filozofske fakultete. 251–260.
- GORJANC, Vojko, 2003: Korpusi in jezikoslovje. *Jezik in slovnost* 48/3–4. 19–27.
- HUDEČEK, Lana, MIHALJEVIĆ, Milica (v tisku): Načela normiranja hrvatskih naziva s primjerima iz medicinskega nazivlja. Humar, Marjeta (ur.): *Terminologija in sodobna terminografija*. Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU.
- Korpus slovenskega jezika FidaPLUS*: <<http://www.fidaplus.net>>. (Dostop 25. 9. 2009.)
- Korpus slovenskega vojaškega jezika Grizold*: <<http://ksvjg.fdv.uni-lj.si>>. (Dostop 25. 9. 2009.)

18 Zato smo uporabili še splošni korpus FidaPLUS (<<http://www.fidaplus.net>>), kjer ni nobenega zadetka za *informalno učenje* in za *aformalno učenje*. *Naključno učenje* se pojavi enkrat, *priložnostno učenje* pa trikrat (pomenske razlike nismo zaznali).

19 Kot že omenjeno, si s splošnim korpusom ne moremo pomagati. Strokovnjaki – o tem terminološkem problemu so razpravljali tudi na posvetu *Vpliv koncepta in strategije vseživljenjskosti učenja na strokovno izrazje v vzgoji in izobraževanju*, ki je potekal 1. 12. 2008 v Ljubljani in na katerem je bila prisotna tudi avtorica članka – pa se strinjajo, da se v stroki najpogosteje uporablja *informalno učenje* (čeprav mnogi z izrazom niso zadovoljni).

- LEDER-MANCINI, Zvonka, 1984: O nekaterih lingvističnih pogledih na terminološko problematiko. Pediček, Franc (ur.): *Terminologija v znanosti: Prispevki k teoriji*. Ljubljana: Pedagoški inštitut. 81–89.
- LOGAR, Nataša, VINTAR, Špela 2008: Korpusni pristop k izdelavi terminoloških slovarjev: od besedilnih seznamov in konkordanc do samodejnega luščenja izrazja. *Jezik in slovnost* 53/5. 3–17.
- MACHOVÁ, Svatava, 1995: Terminografie. Čermák, František, Blatná, Renata (ur.): *Manuál lexikografie*. Jinočany: H&H. 137–157.
- MASÁR, Ivan, 1991: *Průručka slovenskej terminológie*. Bratislava: VEDA.
- POŠTOLKOVÁ, Běla, ROUDNÝ, Miroslav, Tejnor, Antonín, 1983: *O české terminologii*. Praha: Academia, nakladatelství Československé akademie věd.
- Predlog za vzpostavitev nacionalnega mehanizma za potrjevanje terminologije EU*: <http://www.svrez.gov.si/si/dejavnosti/koordinacija_evropskih_zadev/jezikovna_vprasanja/jezikovna_vprasanja/>. (Dostop 25. 9. 2009.)
- RIGGS, Fred W., MÁLKAIÁ, Matti, BUDIN, Gerhard, 1997: Descriptive Terminology in the Social Sciences. Wright, Sue Ellen, Budin, Gerhard (ur.): *Handbook of Terminology Management, Vol. 1*. Amsterdam: John Benjamins Publishing. 184–196.
- Slovar slovenskega knjižnega jezika: Elektronska izdaja v 1.0, 1998*. Ljubljana: DZS.
- ŠUSS: <<http://www2.arnes.si/~Imarus/suss/index.html>>. (Dostop 25. 9. 2009.)
- TEUBERT, Wolfgang, 2005, 1999: Korpusno jezikoslovje in leksikografija. Gorjanc, Vojko, Krek, Simon (ur.): *Študije o korpusnem jezikoslovju*. Ljubljana: Krtina. 103–136.
- Korpuslinguistik und Lexikographie. *Deutsche Sprache* 4/99. John Benjamins Publishing.
- VIDOVIČ MUHA, Ada, 2000: *Slovensko leksikalno pomenoslovje: Govorica slovarja*. Ljubljana: Znanstveni inštitut Filozofske fakultete.
- VINTAR, Špela, 2008: *Terminologija: Terminološka veda in računalniško podprta terminologija*. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete v Ljubljani, Oddelek za prevajalstvo.